

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 85.048 van 2 februari 2000

A. 73.785/VI-14.269

In zake: **PERSYN** Marianne,

Sur les Mès 4
4960 Malmedy,

tegen:

het Openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Malmedy.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 28 maart 1997 ingediende verzoekschrift, waarbij Marianne PERSYN de nietigverklaring vordert van het besluit van 15 januari 1997 waarbij de Raad voor maatschappelijk welzijn van Malmedy haar bij wijze van tuchtstraf vanaf 1 februari 1997 gedurende een maand met inhouding van wedde heeft geschorst;

Gezien de toelichtende memorie;

Gezien het verslag van de heer LOMBAERT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 6 mei 1999, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 5 oktober 1999, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 26 januari 2000;

Gehoord het verslag van de heer CLOSSET, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. CRAPPE, loco Mr. BARTHELEMY, die voor verzoekster verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer LOMBAERT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat het bestreden besluit is ingetrokken bij een besluit van 18 augustus 1997 van de Raad voor maatschappelijk welzijn; dat het beroep alzo doelloos is geworden; dat er geen grond meer is om uitspraak te doen;

Overwegende dat verzoekster in haar toelichtende memorie, die op 5 januari 1998 is ingediend, "25.000 frank schadevergoeding eist als rechtmatige vergoeding voor de door haar geleden schade", op de grond dat het besluit waarbij het bestreden besluit is ingetrokken, aantoonst dat de verwerende partij een vergissing heeft begaan en "zich ertoe beperkt heeft de tuchtstraf "in te trekken" om de onderhavige procedure te proberen te omzeilen", op de grond dat die partij zodoende een nadeel berokkenende

fout heeft begaan die verzoekster ertoe genoopt heeft bij de bestendige deputatie en bij de Raad van State beroep in te stellen om in het gelijk te worden gesteld en op de grond dat zij met recht vraagt dat die fout wordt goedge maakt door het "forfaitaire bedrag" van 25.000 frank toe te kennen;

Overwegende dat de Raad van State niet bevoegd is om uitspraak te doen over een geschil omtrent een recht op schadevergoeding die wordt gevorderd als gevolg van een vermeende fout die de overheid zou hebben begaan; dat krachtens artikel 144 van de Grondwet en artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek alleen de justitiële gerechten bevoegd zijn om over zo een eis uitspraak te doen;

Overwegende dat er grond is om de kosten ten laste van de verwerende partij te brengen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Er is geen grond meer om uitspraak te doen over het beroep tot nietigverklaring.

Artikel 2.

De eis tot schadevergoeding wordt afgewezen.

Artikel 3.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare
terechtzing van de VIe kamer, op twee februari
tweeduizend door :

de HH. CLOSSET, kamervoorzitter,
HANSE, staatsraad,
LEWALLE, staatsraad,
HARMEL, griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

P. HARMEL.

Ch.-L. CLOSSET.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.